

Carles Dénia s'endinsa en el laberint d'Ausiàs March

El músic prepara un disc sobre el "Cant espiritual" del gran poeta

Després d'abordar els vitalistes pensaments dels poetes andalusins a *El paradís de les paraules* (Comboi, 2011), **Carles Dénia** prepara un nou treball de pura creació que promet emocions fortes. Ni més ni menys que un disc sobre el "Cant espiritual" d'**Ausiàs March**. Engega [una campanya a Verkami](#) per finançar-lo.

Carles Dénia Foto: Juan Miguel Morales

Si la poesia d'**Ausiàs March** ja és tota ella una fita de la literatura universal, per la seva modernitat, la seva força i la seva capacitat de trencar amb els estereotips trobadorescos, el "Cant espiritual", 224 versos sense rima on el poeta s'adreça a Déu de tu a tu reflexionant alhora sobre l'amor i la mort, és un dels seus textos més especials, foscos i laberíntics. Potser és per això que no s'havia musicat mai...

Fins ara, perquè aquests són els versos que **Carles Dénia** ha triat per aixecar el seu proper disc. Ara mateix l'artista està capbussat en la figura d'**Ausiàs March**, poeta que va créixer pels mateixos paisatges de la Safor que ell, però sis segles abans. I parlant del llegendari poeta, amb el cantaor de Gandia percebem el mateix entusiasme amb què fa uns anys es va engendrar *El paradís de les paraules*, al voltant dels poetes andalusins.

"Llegeixo molt, i em costa prou llegir poesia, perquè si no em toca pot arribar a avorrir-me o fins i tot irritar-me -explica el músic-. Ara, els que són bons t'atrapen des del primer vers, com per exemple **Rubén Darío**. I amb **Ausiàs March** això em passa a gran escala. Només l'ús que fa de la paraula em posa la pell de gallina, i això que t'has d'enfrontar al valencià antic i la complexitat de les seves idees i els seus llargs pensaments, has de llegir el text unes quantes vegades... Quan vaig veure que el "Cant espiritual" no l'havia musicat ningú, em vaig decidir a fer-lo."

A l'interès literari s'hi afegeix una altra fascinació més vivencial i entranyable: "M'esborrona pensar que **Ausiàs March** va caminar pels mateixos llocs de Gandia per on he caminat jo. I després hi ha la seva vida tan intensa, plena d'aventures. És una d'aquelles vides que ja no existeixen. Ara anem tots penjats del mòbil..."

Per adaptar aquest poema, **Carles Dénia** treballa en una sola peça que tindrà diverses cançons. Com una obra cohesionada i diversa alhora. "La substància d'aquest poema és molt gran. A primera vista pot semblar només un text religiós, però això seria molt simplista. A mesura que l'examines no pares de fer-hi descobriments. Hi ha un monòleg dirigit a Déu, en segona persona per primera vegada, l'aparició del famós *ego marchia*, una descripció filosòfica de l'amor contra la por... és un poema enorme, que va botant d'una temàtica a una altra, que demana molta feina perquè la música encaixi amb el sentit."

A diferència de la resta dels poemes marchians, aquest no té rima. "Són estramps, i això fa que tinguin una forma menys dura i no tan aspra, i una mica més de llibertat. Això sí, tot són decasíl·labs, amb hemistiquis de quatre i sis síl·labes. En això **March** va ser inamovable i magistral, i aquest aspecte complica la musicació a nivell rítmic."

Pel que fa als músics que l'acompanyaran a la gravació, **Dénia** té previst posar-hi les percussions d'**Aleix Tobias** i **David Domínguez**, un parell de guitarristes, el piano d'**Albert Sanz**, segurament cors... i fins i tot el ball de **José Manuel Álvarez**.

El nou treball tindrà la imatge gràfica de l'artista valencià Artur Heras, hi participarà també el fotògraf Dani Álvarez i l'editarà el segell Méscemil, que prendrà el relleu d'aquesta manera a Comboi, la discogràfica amb què el músic havia editat els seus àlbums anteriors. "El disc tindrà el corresponent espectacle, però això ja arribarà...", avisa **Carles Dénia**.